

VEČINA V ZBORNICI PROTI DAVKU NA PRODAJO

PREDSEDNIK HOOVER JE SILNO RAZOČARAN, KER GA JE DOSTI PRISTAŠEV PUSTILO NA CEDILU

Debata glede davka na pivo pride danes na vrsto. Crisp, ki predseduje posebnemu odseku, je nameraval odstopiti. — Za določbo je glasovalo le petintrideset demokratov. — Primanjkljaj v zvezni blagajni bo treba pokriti z drugimi davščinami. — Po glasovanju je nastal v zbornici tak ropot, da je bilo treba sejo odgoditi. — Hoover se je posvetoval z Millsom.

WASHINGTON, D. C., 24. marca. — Določba, naj se uvede davek na prodajo, je bila v zbornici z veliko večino zavrnjena.

Predlog, naj se to določbo črta iz davčne predloge, je bil sprejet z 223 proti 153 glasovom. Za davek na prodajo se je zavzelo 35 demokratov in 118 republikancev.

Voditelj republikancev v poslanski zbornici, kongresnik Snell, je dejal po porazu, da se republikanci prav dobro zavedajo potrebe, da je treba spraviti proračun v ravnovesje. Sodelovali bodo z demokrasko večino v poslanski zbornici, da bo sprejeta uspešna davčna predloga, potem katere bo mogoče pokriti vladne izdatke.

Izid glasovanja je bil pozdravljen s silnim ploskanjem. Nastal je tak ropot, da je moral speaker odgoditi sejo.

Predsednik ameriške trgovske zbornice, Silas Strawn, je bil danes popolne v Beli hiši ter je rekel, da je predsednik Hoover zelo razočaran. Dosti republikancev, o katerih je bil trdno prepričan, da bodo glasovali za določbo, ga je pustilo na cedilu.

Strawn je izjavil, da je treba spraviti proračun v ravnovesje, ker bi sicer nastal nevzdržen položaj. — Prav lepo in enostavno se sliši, da je treba bogatine obdačiti, toda dandanes ni nobenih bogatinov več, od katerih bi bilo mogoče izsiliti nadaljnj vstop v obliki davkov.

Crisp, nadomestujoči predsednik odseka za pota in sredstva, je rekel v svojem zaključnem govoru, da prevzame vso odgovornost za davek na prodajo. Po njegovem mnenju bi tak davek uravnal proračun in na pravičen način spravil skupaj potrebne vsote.

Ko je zbornica odločila proti njemu, je rekel, da bo odstopil, pozneje se je pa vseeno premislil.

Od davka na prodajo bi imela zvezna zakladnica vsako leto 595 milijonov dolarjev dohodkov.

Pozneje je rekel Crisp, da bo svojemu odseku priporočil, naj se zavzame za program, ki ga je izdelal zvezni zakladniški urad. Program določa, naj se poviša pristojbina za pisma na tri cente, davek na gazolin za en cent, ter davek na avtomobile in na tobak. Tudi na uporabo plina in elektrike naj bi bilo sedem odstotkov davka.

La Guardia, voditelj nasprotnikov davka na prodajo, je rekel, da bo s svojimi tovariši natančno preštudiral vse davčne predloge ter sodeloval, da bo spravljen proračun v ravnovesje.

Jutri se bo bavila zbornica s predlogo kongresnika Cullena iz New Yorka. Cullen zahteva, naj se dovoli izdelovanje piva, ki naj bi imelo dva in tri četrt odstotkov alkohola. Od vsakega pinta takega piva bi bilo treba plačati tri cente davka. Pivo bi moralo biti v pivovarnah natočeno v steklenice in bi se ga ne smelo pošiljati v države, ki imajo državno prohibicijo.

Predsednik Hoover se je danes posvetoval s tajnikom Millsom in voditeljem Snellom glede davčne predloge.

Po njegovem mnenju bi bilo najbolje predlogo popolnoma predelati ter jo vrniti odseku.

Težkoče na sanghajski konferenci

R. LAMONT JE DOSPEL V MOSKVO

Lamont je odpotoval na povabilo ruske vlade v Moskvo. — Vodil bo rezo ruske živine. — Pet deset tisoč na leto.

Moskva, Rusija, 24. marca. — Robert P. Lamont, sin ameriškega trgovskega tajnika, je prišel v Moskvo, da se pogodi s sovjetsko vlado glede vodstva ruske živinoreje.

Sovjetska vlada ga je povabila v Rusijo, da prevzame nalogo prirediti dovolj goveje živine za ruski narod in poleg tega tudi za morebiti izvoz. Prihodnje dni se bo Lamont posvetoval s sovjetskimi uradniki. V Rusiji bo ostal najmanj tri tedne, potem pa se bo vrnil na svojo rančo južno od Denverja, kjer bo razmišljal o ruski ponudbi.

Lamontova žena ni potovala z njim v Rusijo, toda bo šla za njim, ako Lamont sprejme rusko ponudbo.

Ruska vlada je ponudila Lamontu za njegovo delo \$50.000 na leto.

BOLNIŠNICE IZ ŠTEKLA

Chicago, Ill., 23. marca. — Ravnatelj Presbyterian Hospital, Asa S. Bacon, pravi, da čez 25 let bodo moderne bolnišnice izgledale naslednje:

Bolnišnice ne bodo imele oken, temveč solidne stene iz stekla, ki bodo segale od tal do stropa. Ropotanja z ulice ne bo slišati in tudi prah ne bo prihajal v poslopje.

Majhna električna naprava v vsaki sobi bo proizvajala gorkoto pozimi in hladila sobe poleti. Za čisti zrak bi dovolj ventilatorjev v vsaki sobi. Centralna kurjava tedaj ne bo več v navadi.

ROP V BEAUTY PARLOR

Chicago, Ill., 24. marca. — Nek ropar je prišel v beauty parlor, kjer je bilo sedem žensk.

— Dajte mi vaš denar, — je bilo roparjevo povelje, — ali pa bom streljal.

— Ti si bojazljivec, — zakliče Mrs. Catherine Summerfield. — Saj se še ne upaš. — In ga udari v obraz. Ropar ji udarec vrne.

— S tem si dokazal, da si podlež, — pravi Mrs. Summerfield in ga zopet udari. Njene tovarišice prično kričati.

Ropar pa je vendar pri ženskah dobil \$35 in naglo odšel.

STAR OČE PROSI POKOJNINO

Windscor, Ontario Canada, 24. marca. — Frank Winters, mizar, star 72 let, je imel pri občinskem uradu dva posla. Naznanil je, da mu je bil rojen četrti otrok in je obenem vložil prošnjo za starostno pokojnino.

Wintersu je bila priznana starostna pokojnina že pred štirimi leti. S svodo ženo Ivo se je poročil pred sedmimi leti.

HELENA SVEČANO SPREJETA

Princesa Helena je bila zelo slovesno sprejeta. Karol je poslal svoje zastopstvo.

Bukarešta, Romunska, 24. marca. — Z velikim navdušenjem je bila pri svojem prihodu na Romunsko sprejeta bivša romunska kraljica, princesa Helena. V domovino se je vrnila, da obišče svojega sina, prestolonaslednika princa Mihaela.

Kralj je poslal 24 vojakov svoje telesne straže, da so jo sprejeli na meji in so ji izkazali kraljevske časti, ko se je vlak ustavil na postaji.

Mladi prestolonaslednik je stopil k vlaku in je podal svoji materi šopek cvetlic. Ob njegovi strani je stala dvorna dama kraljice, vdova Marije. V skupini je bil tudi načelnik bucareške policije.

Njen sedanji obisk je bil v velikem nasprotju z njenim prejšnjim obiskom, ko je ni nikdo pozdravil.

Karol in Helena sta bila ločena leta 1928 in odkar se je Karol vrnil leta 1930 na romunski prestol, je princesa Helena privolila, da zapusti deželo ter da se bo od časa do časa vrnila, da vidi svojega sina. Obdržala je naslov romunske princese.

MUSSOLINI OBLJUBLJA BOLJŠE ČASE

Italija je preživela zimo. Prihodnjo zimo bo za vse dovolj dela. — Mussolini baje vedno drži besedo.

Rim, Italija, 24. marca. — Benito Mussolini je dal Italiji slovesno obljubo. Ta obljuba, ki jo je razglasil na dan 3. obletnice fašistske vlade, se glasi:

— Severne sapa pihajo, tona je pomlad. Pred petimi meseci sem vam rekel, da bo huda zima, toda jo bomo preživeli. Od sedaj naprej bom mislil na prihodnjo zimo.

— Povem vam — in vi veste, da držim svoje obljube — da bo prihodnjo zimo več dela in več pomoči za vse prebivalstvo Italije. Geslo bo: zdržite!

Mussolini je to govoril, ko se je pred njegovo palačo zbrala velika množica črnosrajčnikov.

UBOGLJIVOST NI VEDNO DOBRA

Chicago, Ill., 23. marca. — Ivan Ross, stara 5 let, je zažgal domačo hišo, ko je šla mati v trgovino. Mati ga je pogosto svarila, da ne rabi električne luči, ker ga lahko stresa. Malemu Ivanu se je njegova žoga skotala v nek temen kot. Do jo najde, je prižgal vžgalico in papir, ki je ležal na tleh, se je vžgal. Soba je takoj pričela goreti. Škode je bilo \$2000, toda mali Ivan ni bil kaznovan, ker je spomnil svojo mater, da ga je vedno svarila pred električno lučjo.

POPRAVA BAZILIKE SV. PETRA

Bazilika sv. Petra je bila zgrajena pred 340 leti. — Zgradil jo je Michelangelo. — Velike razpoke v zidovju.

Vatikansko mesto, 24. marca. — Popravila bazilike sv. Petra so do polovice končana. V zidovjih so se tekom stoletij pokazale velike razpoke, ki so jih od časa do časa izdelali. Bazilika je bila dokončana pred 340 leti.

Pred petimi leti je papež Pij XI. mlad ameriški arhitekt Victor Haffner in je naročil razpoke. Svoja opazovanja je objavil v časopisih in so bila ponatisnjena po vseh časopisih sveta.

Pred petimi leti je pape Pij XI. zaukazal, da inženirji natančno pregledajo celo cerkev. Za glavnega inženirja je imenoval senatorja Luko Beltrami. Po natančni preiskavi ki je trajala skoro dve leti, je Beltrami odločil, da mora biti o dstranjen vzrok razpok, ne pa da se razpoke samo zadelajo.

Največje razpoke so se pokazale na kupoli cerkve. Beltrami je Michelangelova oprostil vsake krivde, trdeč, da so njegovi nasledniki pri zidavi napravili napake, vsled katerih je pričelo zidovje pokati.

Michelangelo je podrl že napol dodelano baziliko, da je zgradil sedanjo veličastno cerkev in jo je zidal 17 let.

Ker je Michelangelo podrl prvotno zidovje cerkve, je bila javnost zelo razburjena zato je delal dan in noč, da je cerkev prej dovršil.

Vse načrte je držal tajno in jih je vedno imel skrite, toda je zapustil navodila za izvršitev kupole ter njen model. Kupola ima obseg 630 čevljev.

Beltrami pravi, da gorenji del kupole ni bil zidan skrbno po Michelangelovih načrtih, vsled česar posamezni kamni niso bili dovolj natančno položeni in so zaradi tega nastale razpoke.

Vzelo bo najbrže še celo leto, predno bodo popravila končana.

BREZPOSELNI UMIRAJO

Washington, D. C., 24. marca. — Kongresnik P. Connery iz Massachusettsa je povedal v zbornici, da Amerikanci umirajo vsled pomankanja ter je postavil predlogo za 700 milijonov dolarjev v pomoč brezposelnim.

Njihova trupla najdejo v njihovih sobah in zdravnik izda mrtvaški list, da je ta ali oni umrl za pljučnico, — je rekel Connery.

NEMŠKI ZDRAVNIK ZA STALINA

Berlin, Nemčija, 24. marca. — Slavnemu nemški zdravniku dr. Herman Zondek, ki je specializist v notranjih boleznih, je odpotoval v Moskvo pred pretvezo, da bo tam imel znanstvena predavanja, toda splošno mnenje je, da bo zdravil diktatorja Josipa Stalina.

Poročila ne povejo, kako bo lezen bi imel Stalin.

OBE STRANKI STA MOČNO UTRDILI SVOJE POSTOJANKE

SANGHAJ, Kitajska, 24. marca. — Današnja seja, katere so se udeležili kitajski in japonski pooblaščenca v namenu, da ugladijo pot za sklenitev mirovne pogodbe, je bila nenadoma prekinjena. Obe stranki pldočno vztrajata na svojem stališču in nočeta niti za las popustiti. Na fronti vlada sicer mir, toda tako Japonci kakor Kitajci, močno utrjujejo svoje postojanke.

Tekom današnjih posvetovanj je Kitajec zastopal poveljnik sanghajske garnizije general Tai Ci, Japonce pa generalni poročnik Kenčiki Uveda.

Posvetovanje je trajalo le malo časa, in obe stranki sta pozneje izjavili, da ni bilo mogoče doseči nikakega uspeha.

Kitajci so razeepljeni na dve skupini. Prva zavzema stališče kantonskega voditelja Sun Foja, dočim se druga strinja s predlogi Čang Kaj Šeka.

Niti Japonci niti Kitajci nočejo ničesar slišati o tem, da bi odpoklicali svoje vojaštvo.

Nanking, Kitajska, 24. marca. — Kitajske vojaške oblasti odločno zanikujejo govorice, da je bil polkovnik Wang Ken, ki se je v Zdr. državah vojaško izobrazil, usmrten zaradi veleizdaje.

Njegovi predstojniki pravijo, da se nahaja v vojaškem zaporu, pa bo najbrže izpuščen, kajti njegov pregrešek ni bil tako velik kot se je spočetka domnevalo.

Govori se, da je izdalaj Japoncem kitajske vojaške skrivnosti.

DIJAŠKI KONGRES V BUKAREŠTI

Bukarešta, Romunska, 24. marca. — Osemnajst vojakov in policistov ter sedemindvajset vsenčlikih dijakov je bilo prepeljanih v bolnišnico, ko je 3000 dijakov priredilo demonstracijo proti sedanjim poslopjem v protest proti novim odredbam glede učnih tedajev na vsenčliščen.

Dijaki so skušali priti do kraljeve palače, toda policija jih je pregnala. Nato so navali na poslopje senata. Policija je zgradila pot s tovornimi avtomobili, dijaki pa so jih zažgali. Vrata senatskega poslopja so bila zaklenjena, toda dijaki so s palicami razbili okna. Nek senator, ki je prišel blizu okna, je bil ranjen na glavi.

Ko so prišli ognjegasei, so jim dijaki strgali iz rok vodovod, cevi in so jih obrnili na policijo. Nato so vojaki naskočili dijake s solznimi bombami in bajonetmi. Dijaki so se nato umaknili in 20 jih je bilo aretiranih.

STARA OPERA NAJDENA

San Remo, Italija, 24. marca. — Pietro Mascagni je vodil svojo opero "Pinotta" katero je zložil že leta 1880. Ko je zložil to opero, je bil Mascagni še dijak in star 17 let. Ker ni mogel plačati stanarine, je odšel iz stanovanja in pustil svoj kovčeg, v katerem je bila napisana opera, v stanovanju. Nasledniki lastnika hiše so sedaj pregledali stari kovčeg in našli v njem opero ter so jo poslali Mascagniju. Mascagni je tudi skladatelj slavne opere "Cavaleria Rusticana".

NAPADALCI OBISOJENI NA SMRT

Sedem zamorcev obsojenih na smrt. — Pometal so bele mladeniče i z železniškega voza in oskrnili dvojce belih deklet.

Montgomery, Ala., 24. marca. — Sedem črncev, ki so v juliju lanskega leta oskrnili dve beli dekleti, je bilo obsojenih na smrt. Pritožilo so se na najvišje sodišče, ki pa je potrdilo razsodbo prvega sodišča.

Vrhovno sodišče je določilo za usmrtnitev dan 13. maja, ki pride na petek.

Črnci, ki morajo umreti, so: Ozie Powell, Willie Robertson, Andy Wright, Olen Montgomery, Charley Weems, Clarence Norris in Haygood Patterson.

Obravnava je dognala, da sta bili beli dekleti Ruby Bates in Victoria Price v železniškem tovornem vozu s sedmimi belimi mladeniči, ko je prišlo v voz deset ali dvanajst črnih fantov.

Prišel se je pretep. Črnci so bele fante pomeli iz voza, nakar so oskrnili dekleti.

Kmalu po dogodku je bilo aretiranih devet črncev, ko je prišel vlak v Paintsville, Ala. Pred postajo se je zbrala velika množica ljudi, ki so hoteli črnce linčati, toda policija jih je v avtomobilih odpeljala v ječo v Gadsden, Ala.

Sodniška obravnava se je vršila v Scottsboro, in sodnijsko poslopje je stražila policija s strojnimi puškami, da je držala v redu množico broječo 10.000 oseb.

TOVARNE PRIČNO OBRATOVATI

Sharon, Pa., 24. marca. — Dvajset tovarn American Sheet and Tin Plate Co. v Farrell, Pa. bo pričelo obratovati 4. aprila. Na delo se bo vrnilo okoli 180 delavcev. Tovarne so bile zaprte od 8. januarja.

SOVJETI HOČEJO REDITI PRAŠIČE

Moskva, Rusija, 24. marca. — Da bi pospešili rezo prašičev, je svet sovjetskih komisarjev opustil davek na prašiče in živež ter je sedaj dovolil, da smejo kmetje prašiče obdržati za sebe.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakar, President

E. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko \$7.00
in Kanado \$6.00
Na pol leta \$3.50
Na četrt leta \$1.50
Za New York za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50
Za inozemstvo za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50
Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih tednih in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčjujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo da se nam tudi prejšnje bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3875

FAŠIZEM NA JAPONSKEM

Sanghajske vojni maneuvre se Japoncem ni tako posrečilo, kot so nameravali. Domnevali so namreč, da bo šlo vse bolj gladko, in nemara je bil vsled tega izbruhnil konflikt v deželi vzhajajočega sonca.

Iz zanesljivih poročil se da razbrati, da fašistično gibanje na Japonskem neprestano narašča ter da je le vprašanje nekaj dni, ko se bodo fašistični mogočnejši porzpeli na krmilo ter uničili zadnje ostanke demokratskega in parlamentarnega režima.

Napačno bi bilo domnevati, da je to politika peščice vojaških dostojanstvenikov, katere je akcija pri Sanghaju razočarala ter vidijo edinole v fašizmu uspešno sredstvo, da zatro nezadovoljstvo, ki se bolj in bolj širi med japonskim narodom.

Japonska je v zadnjem času dosledno ignorirala sklepe Lige narodov. Konflikt med njo in Sovjetsko Unijo je stopil v ospredje, in zveze, ki jih je imela z ostalim svetom, so se zrahljale.

S tem seveda ni rečeno, da nameravajo japonski mogočnejši uvesti na Japonskem tak režim kot ga je uvedel naprimer Mussolini v Italiji, oziroma kot bi ga rad uvedel Hitler v Nemčiji, pač pa obrača Japonska hrbet vsem vladnim metodam, kakršne so uveljavljene v Ameriki oziroma v Evropi.

Celo parlamentarni sistem, ki ga ima, je star jedva deset let ter je direktna posledica vojnih in povojnih razmer.

Da demokracija in parlamentarizem nimata na Japonskem prav posebno globokih korenin, se je najbolj pokazalo pri vseh japonskih volitvah, ki so vedno izpadle tako kot so hoteli in želeli gospodje, ki so se nahajali na krmilu vlade.

Res je, da je na Japonskem še vedno nekaj ljudi, ki znajo trezno misliti in imajo precej dober pogled v bodočnost.

Toda ti ljudje, ki imajo besedo v civilnih službah in uradih, ne morejo dosti opraviti, kajti japonska vojaška klika jim ne da niti besede, niti veljave.

Oficijelna Japonska se izgovarja, da se mora poslužiti najstrožjih odredb, ker ji preti nevarnost od Rusije.

Rusija ne ogroža Japonske, toda če bi slučajno prišlo do spopada med tema veselima, bi japonski fašizem najbrž ne opravil dosti.

Moč komunizma je bila že na raznih frontah preiskovana, dočim se je fašizem izražal le z besedami v okrilju svojih meja.

Iz Jugoslavije.

Črnogorčeva obljuba.

Pred dvajsetimi leti se je Jeko Petričević iz Nikšića izselil v Zdr. drave, kjer je bil zaposlen kot rudar. Tam se je tudi oženil z rojakinjo Jovanko, s katero je imel petero otrok. V Ameriki si je prihranil lepo premoženje, njegova žena pa je neprestano bolehal na domotožju za svojo krasno domovino ter je moža pogosto vprašala, ali bi jo dal prepeljati v domovino, če bi umrla. Mož je obljubil. Pred meseci se je v rudniku pripetila nesreča, pri kateri je izgubilo življenje tudi nekoliko črnogorskih rojakov. Po pomoti so Jovanki sporočili, da je tudi njen mož med mrtvimi. Nesrečno ženo je vest tako potrla, da jo je zadela kap in je ostala na mestu mrtva. Joka je mučila njegovo obljubo. Mrtvo truplo so iz San Franciscosa prepeljali v Nikšić.

Prevozni stroški znašajo 50.000 dinarjev.

Izvršil je samomor iz bojazni, da oslepi.

V Bakru so našli obešenega v stanovanju gostilničarja Ivana Roščica. Po policijski poizvedovanju se je ugotovilo, da je bil prostovoljno in smrt, ker se je bal, da bo izgubil vid. Pokojnik je bil več let v Ameriki, odkoder se je vrnil s precejšnjimi prihranki, s katerimi si je zgradil hišo in otvoril gostilno. Po nesreči mu je prišlo apno v desno oko in je na tem o času oslepel. Poslabšal pa se mu je vid tudi na levem očesu. Zato je nrečni mož povsem obupal.

Obsojen na dosmrtno ječo.

Pred velikim senatom v Osijsku je sedel na zatožni klopi seljak Anton Topuzović zaradi premisljenega umora, izvršenega nad seljakom Dragotinom Jankovičem. Tapuzović je Jankoviča pričakal v zasedi in ga ustrelil. Sodišče je morileca obsodilo v dosmrtno ječo.

Uboj zaradi cigarete.

V Gradačcu pri Banji Lukci se je pripetil srov zločin. Vščana Ilija Nikić in Petar Juriša sta se sporekla. Nikić je Jurišo zaprosil za cigareto, a ko mu je ta odvrnil, da je nima, se je Nikić razsrdil in rekel, da jo ima, pa da mu jo noče dati. Pri tem je Nikić pograbil nož in ga Juriši zabodel v prsi. Juriša je uro pozneje izdihnil. Nikić je bil aretiran.

Miš je povzročila požar.

V bosanski vasi Potočanih je nastal požar, ki je vpepelil dom siromasnega kmeta. Zanimivo je, da je požar povzročila miš. V sobi se je nahajala mala železna peč, v kleti pod sobo pa je bilo spravljeno seno. Tla so bila v slabem stanju, ki so ga še poslabšale miši, ki so pri peči izgledale tla, tako da je nastala luknja v podu nad senom. Ko je kmet te dni zakuril peč, je skozi mišjo luknjo v podu padel žareč ogorek na seno. Nastal je požar in hiša je pogorela do tal.

Marian Pfeifer:

VELIKI PETEK

Hodin po ulici vlemesta. Na tisoče luči in svetlobnih reklam, šivanje avtomobilov, velešestna gospoda: dame v dragocenih kožuhih in bisernih, gospodje v elegantnih promenadnih suknjah, z visokimi cilindri. Na uho mi udarja godba in pa razposajeni glasovi mešane družbe. Gledam prizor, kakor da sem v deželi največje blagostanja in zadovoljstva. Kabareti, kinematografi, bari, plesišča, razkošni programi. Povsod življenje, vrvenje. Dežela denarja in veselja. Na! Zmotil sem se.

Srečal sem dvojce življenj. Na ulici razkošja in hrupa, stoji na drugi strani dolgo vrsto izmučenih ljudi. Nagubane obraze, nadržani in slabo so oblečeni, na licih pa bolest in nezadovoljstvo. In vendar so mirni. S pritajeno potmepeljivostjo čakajo na skodelico kave in kosček kruha. Kakor betežni starci stoje v dolgi gredi in čakajo. . . . Koliko krvavih žubrov in znoj je spremljalo vaše delo. Enakopravnost in vendar niste. Namesto, da bi se odpočili v topli postelji, tavajo po ulicah in podzemlju, da preženejo temno noč.

O, mati mučenica, koliko grenkih solza in noči si žrtvovala ob zibelci neboljence, da stoji danes na ulici lačen. S kolikimi mukami in boleštvom v srcu si vzgajala hčerko, ki blodi in blodi. . . . Kako grenka si ironija življenja. In še ni dovolj. Naposled pride slabotna in izključena žena. Pozna je ura. Strgana in razcepana stoji na vogalu in prodaja nočne izdaje časopisov.

V svetu se pripravljajo zvono- vi da zapoje veličastno himno Vstajenja Gospodovega, tu pa trpeti bratje in sestre, ki zamaš čaka- jo, da jih objame pesem zvonov, pesem njihovega Vstajenja.

Tako lep si svet, tako namljiv in vendar je vse ničevo. Nosiš de- žele brez čustev, brez srčne olike in daješ nam novih vojakov la- čne armade.

Življenje pa beži naprej. Človek je pozabil na svoje čustvo. Kakor stroj beži mimo stroja in ko se na vretenen odlomi samo en sam zob, bo obstal. Pojavil se bo praznik, naznanjajoč konec tvo- jega dela. Takrat pa bomo zopet vsi enaki, vsi vojaki armade la- čnih ali pa plesalci ob novi godbi, godbi Večnosti.

KORISTIPOSTA

Mnogo se je že govorilo o kori- sti posta. neki pariški zdravnik pa jo je iznanstveno dokazal v sle- dečem članku:

Post je na eni strani verskega značaja, na drugi strani pa higi- jeničnega, čemur nihče ne more oporekati. Ljudje se naslanjajo pet zimskih mesecev na rdečem mesu, na divjačini in pastetah, kar vse obilno zalivajo z alkoholom. Sled- niče pa je treba počitica njih pre- vabljanim organom, jetram in ledvicam. Na žalost večina ljudi misli, da ne jedo nikoli dovolj in da bi onemogli od slabosti, če bi jedli malo zmerneje. Nekateri so mnenja, da je prekomplecirano spreminjati jedilni list, drugi se pa nočejo postiti, češ, da so osvobodni ljudje. Svoboda duha je si- cer lepa stvar, vendar pa povzro- ja mnogo neumnosti.

Izkušnja uči in zdravniki že trideset let izjavljajo, da jemo preveč, da jemljemo več hrane, kot je potrebno za moč in toplotu našega telesa. Naš želodec ne more vsega prebavljati, naša jetra in ledvice ne morejo predelovati to- like množine hrane. Če prekora- čimo v prehrani gotovo mejo, se naši organi preveč obremenijo in slednjiče pokvarijo. Iz tega sledi bolezen, razni napadi in neredi v prebavi. Kakor pa ni potrebno, da se človek napije vsak dan, da po- stane alkoholik, tako ni potrebno za prebavno bolezen, da bi človek imel vsak dan pokvarjen želodec; zadostuje, da skoraj vsak dan prekorači prehrano, ki odgovarja njegovi resnični potrebi in kate- ro lahko vsakdo določi če pozna svojo velikost, težo in starost in način življenja (na prostem ali v pisarni).

Dandanes izginjajo marsikate- re bolezni, toda med temi niso bo- lezni prehrane. Med vojno so vsled pomanjkanja živil precej izginile, od tega časa sem pa so se izredno pomnožile. Med temi bo- leznimi pa niso samo one, ki jih moremo imenovati neposredne: dispepsija in želodčni krči, zaprt- je, kolika in dijareja, ampak tudi mnogo drugih bolezni, ki na videz s prehrano nimajo ničesar opar- viti, katerih vzrok je pa večina- ma preobilna hrana; to so goto- ve bolezni jeter in razne afekcije, ki jih imenujemo artrične, zgodi- nja arterioskleroza in mnogo bo- lezni srca in ledvic, kožne bolezni, izpuščaji, glavobol, nevralgija in gotova nervozna stanja, ki se bli- žajo nevrasenosti.

Ne smemo se čuditi, da ima na- vadno pretiravanje v prehrani ta- ko resne posledice in vrhu tega še tako dalekosežne. Toda, ker so naši telesni organi preobremenje- ni, ne morejo več pravilno vršiti svojega dela. Prebavljalni sok po-

stanejo nezmožni prebaviti v po- trenem času veliko množino hrane, ki se ustavlja in se kisa. Pro- izvodi tega kisanja dražijo čreva, katera so že od prej razdražena vsled slabo prebavljenih jedi, ki učinkujejo kot tuja telesa. Slez- na čreves jih usrkava in tako pre- ide ta strup v jetra, ki ga ne mo- rejo predelati; tako preide v kri cela vrsta tvari, katere bi mora- le ledvice odpraviti. Te pa niso tako organizirane, da bi mogle bi- ti tej nalogi kos: vsak dan od- pravljajo le gotovo množino od- padkov in kar je odveč, se nako- pičuje stopnjama v krvi, katera sestava, fizične in kemične lastno- sti se polagoma spreminijo. Kri pa je notranja kopel, v kateri se namakajo vse celice našega telesa. Vsako spremembo telesa ob- čutijo torej naše celice in sicer najprej najobčutljivejše, to so živ- čne celice. Živčevje je velik re- gulator funkcioniranja telesa; če je to pokvarjeno, se več ali manj vidno začnejo kvariti razni teles- ni deli. Slezne izločajo slabo, pre- več ali pa premalo, žile se zožuje- ja in arterijski pritisk raste, srce z napornim skuša premagati o- viro in se razširi; živčni centri, ki jih kri silabo namaka, ne odgo- vanjajo pravilna na draženje; skratka, vse gre narobe; bolečine se porajajo povsod, enkrat v gla- vi ali v jetrah, nato v sklepih in v bokih, ali pa v trebuhu in v srcu. Če gre stvar naprej in se telesa še vedno dovaja preveč hrane, na- stopi nekega dne nenadna smrt iz kateregakoli vzroka.

Take so bližnje in daljne posle- dice nezmerneosti zavzivanja hrane, ki je najnevarnejša strast, kaj- ti zadostimo ji lahko dvakrat na dan.

Post je v tem oziru pametna naredba, ker prepoveduje ravno mesne jedi, katerih preobilica največ škoduje organizmu. Kdor seveda obide post na ta način, da postne dni pospravi veliko množino postnih jedi in se ne more za- držati, temu tudi post ne bo do- sti pomagala.

POPRAVEK.

V dopis iz St. Michael, Pa., se je vrnila neljuba pomota. Pogreb se je vršil 17. marca in ne 11. mar- ca, kot je bilo pomotoma poro- čano.

DENARNE POŠILJKE

Mi že nad 12 let pošiljamo denar v stari kraj. Za denarje in lire so sedaj te-le cene:

200 Din . . . \$ 4.00	100 lir . . . \$ 2.50
1,000 Din . . . \$ 20.00	500 lir . . . \$ 12.50
2,000 Din . . . \$ 40.00	1,000 lir . . . \$ 25.00
5,000 Din . . . \$ 100.00	2,500 lir . . . \$ 62.50
10,000 Din . . . \$ 200.00	5,000 lir . . . \$ 125.00

Pri večjih zneskih sorazmeren popust. Izplačujemo tudi v U. S. dolarjih in nakazujemo tudi brezgotovno. Prejemnik dobi denar na svoj postil brez vsakega odbitka. Vse pošiljke naslovite na:

LEO ZAKRAJŠEK
General Travel Service
1359 - 2nd Ave., New York, N. Y.

Peter Zgaga

Sladka zakonska ženica je pri- digovala svojemu možu:

— Sedela si vzemi za vzgled. Sosed, to ti je mož. Ko mu je žena umrla, se je revež od žalosti tako napil, da je v jarku obležal. Stavim, kar hočeš, da bi ti po meni tako ne žaloval.

Neki francoski učenjak je ob- javil razpravo, kako se po člove- škem jeziku lahko določi značaj človeka.

Pravi, da predstavlja, dolg je- zik iskrenost, širok jezik delav- nost, ozek jezik inteligenco, dolg in širok jezik klepetavost, kratak in ozek jezik pa lažljivost.

Sedaj, ko to veš, Marjanca, pa le pred ogledalo stopi, odpri u- sta in si ga natančno oglej, kake- snega imaš in v kateri razred spa- daš.

Zavarovalniški agent je iz- praveval rojaka, ki se je hotel zavarovati za pet tisoč dolarjev.

— Ali kolezarite?

— Ne, — je odvrnil rojak.

— Ali imate mogoče motorci- kel?

— Ne.

— No, potem imate pa gotovo avtomobil?

— Ne, — je odvrnil rojak — tudi avtomobila nimam. Zaenkrat še hodim peš.

— Him, him, — je pomislil agent.

— Žal mi je, toda za slučaj ne- sreče ali smrti vas ne morem za- varovati. Če bi take zavarovali kot ste vi, bi kmalu šla kompani- ja bankrot. Dandanes je v največ- ji nevarnosti človek, ki hodi peš po mestnih ulicah

— Meni najbolj ugajajo moški, ki so še primeroma mladi, pa imajo še sive lase — je rekla prijate- ljica. — Naprimer tvoj mož. Oh, kako si srečna, ker imaš takega krasotca. Komaj trideset let je star, pa je že ves siv. Sive brke ima in sive lase. To je nekaj kras- nega.

— Ja, toda zato se mora v pr- vi vrsti meni zahvaliti. Če bi ka- ko drugo dobil, bi se najbrž danes ne mogel ponašati s svojo sivo glavo.

Neko poročilo pravi da hoče Bolgarska plačati svoje dolgeve. Ne vpraša se, če ji hoče, pač pa, če jih bo.

Kitajci so se morali umakniti dvanaest milj od Sanghaja. Zari- di tega se ne smejo posebno vzne- mirjati.

Meja dvanaestih milj dandanaš- nji prav nič ne pomeni.

Samo Ameriko je treba pogle- dati, ki je določila, da v razdalji dvanaestih milj od njene obali ne sme biti nobene alkoholne pijače.

Dve bajki.

Bil je deževen večer. Po ulici sta se primotavili z nasprotnih strani dve postavi: berač in gos- pod.

Berač se spodtakne, pade v bla- to in obleži.

Istotako tudi gospod.

Okrog njiju se je kmalu zbrala velika množica ljudi, ki so klicali beraču:

— Sram te bodi, svinja pijana!

Gospodu so pa na noge poma- gali in ko so ga spremljali proti domu, so si natihem šepetali:

— Pst, le tiho in previdno, gos- pod so dobre volje.

V zapuščenem gradu je živela zakleta kraljica, katero je stra- žil strašen zmaj. Slehernega, ki jo je hotel rešiti, je zmaj pokon- čal.

Živel je pa mlad in krepak fant, kateremu se je po hudem boju po- srečilo strašnega zmaja prema- gati.

In odvedel je kraljico na svoj dom ter se poročil z njo.

V medenih tednih je bilo vse dobro, nebeško lepo in vse olaj- je. Ko so pa minili medeni tedni, se je mladi mož v svojo največjo grozo prepričal, da se pravzaprav ni poročil z lepo mlado kraljico, pač pa z zlobnim in pošastnim pe- klenskim zmajem.

KNJIGE
VODNIKOVE
DRUŽBE
za letos so
razprodane

ZA
DRUGO LETO

IZDA PA DRUŽBA ZOFET
ŠTIRI KNJIGE in sicer —
VODNIKOVO PRATIKO za leto 1932,
DVE PRIPovedNI in ENO POUČNO
KNJIGO. — Članarina stane samo \$1.—
in kdor nam torej pošlje \$1.— do kon-
ca marca 1932 bo prejel te knjige in
starega kraja, kakor hitro bodo gotove.

"GLAS NARODA" 216 West 18th St., New York, N. Y.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

150 strani
dobrega čtiva
Cena 50 centov

Ni še prepozno, da
dobite Vaš izvod
Koledarja za 1932.

Pošljite naročilo že danes na

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street New York
VEMO, DA BOSTE ZADOVOLJNI

KRATKA DNEVNA ZGODBA

OTROKOM ZA VELIKONOČ

Kušarjev Toni je doma v prijazni hiši sredi Dravlj. Zelo majhen je še — tako majhen, da mora stopiti na krtin, če si hoče zavestati čevlji, ki se mu je pri letanju odvezal.

Toni ima dve sestrice, Stano in Franco, in brata Joška in jih ima zelo rad; ima strica, ki mu nazajja "stric, klobase cie!" in ga ima hudo rad; ima teto, ki ji nazajja "teta, petelinova peta!" in jo ima strašno rad; ima atka in mamico, ki jim nazajja, kadar in kjer more, in jo ima grozno rad — najraje pa Toni skače in leta okrog.

Se na veliko soboto, ko vsi otroci gledajo doma, kako mamica pripravljajo dobrote za velikonočne praznike, ni mogel Toni ostati doma, ampak jo je ubral s kovačevim Rokom na Kamno gorico. Podila in valila sta se po solčnih bregovih, trgala trobentice, petelinčke, kronice, velikonočnice, bogkove srajčke in vijolice in pozabila na pihce, pomaranče, potice in Veliko noč. Tudi poldansko zvonjenje sta preslišala. Šele, ko je zazvonilo v vstajenju, ki je pri nas v soboto zvečer je Toni poskočil:

— Rok, poldne zvonit! Tepen bom če ne bom opoldne doma! — Te čiva!

Nekoliko se je že mračilo, ko sta prišla v vas. Doma je Toni samotno odprl vrata, da se je po strani zabasal v sobo, kjer so se igrali njegovi bratci. Če bi bil pa za časa prišel, bi bila komaj na stolu, odprta vrata dovolj široka zanj. Hitro se je pomešal med igrajoče se, tako da se ni čisto nič zoznalo, da je šele prišel.

Mamica je še prodajala v trgovini in skoraj takoj po Toni je prišel. — O, je! Je že prišel! — Uh! Koliko časa sem že do-

ma! Saj sem bil že zunaj dolgo časa! — je hitro povedal Toni, ki se je bal, da bo za Veliko noč dobil klobase (saj veste kakšne!) — Mamica je bila pa gotovo v trgovini preveč zaposlena in je samo vprašala:

— Koliko si pa že lačen, potepuh ti večni? — Nič nisem lačen, mama, čisto nič! Samo majčkano sem žejen. — Eno pomarančo bi rad, — je hitel Toni in stekel v trgovino — saj je vedel, da ne bo hudega.

— Pomaranče se jedo jutri, zdaj le naj ti pa Stana da kos štruklja, ker si gotovo lačen. Za žejno boš dobil kave, potlej pa spat, da boš jutri spet lahko letel! — Toni pa je postal že predrzen:

— Štruklja že ne bom jedel; če mi ne daš pomaranče, grem pa kar spat!

— Ena hvala, če ga ješ, dve pa, če ga nočeš! Ga boš pa jutri glodaj namestu potice! Mu pa samo kave daj Stana, potem bo šel pa spat!

— Tudi kave nočem! — je trmoglavil Toni in se sam spravil spat.

— Da bi vsaj umrl poneti! — je želel žalost mamič. — In ko bi vsi jokali pri moji postelji, bi jim rekli: Čisto nalašč sem umrl, da veste, zato, ker mi niste dali pomaranče. Pa tudi kave nočem in štruklja ne bom jedel sem rajši umrl! Zdaj pa imate!

S solzami togote na licih in s takimi mislimi v glavi je Toni kmalu zaspal, ker je bil silno truden.

Opolnoči so se brez glasu odprla vrata v otroško spalnico in vstopila sta dva moški z belima bradama in rdečima kapicama. Prva taka sta bila, kakor je pripovedoval stric, da so pod kamno gorico. Prvi je držal v roki veliko kresnico in svetil z njo po sobi, drugi je pa nosil za njim škodelico kave.

— Kateri je tisti, ki bi rad umrl, da bi mamici napravil žalost? — je vprašal prvi. — Tistile tamle, ki mu od togote se sedaj kar lasje pokonci stojijo, — je drugi pokazal na Tonija. In že sta bila pri njem.

Toni je hotel poklicati mamico, pa ni mogel, ker mu je drugi mošček vili kavo v usta, ko je zazijal. Prvi je pa stekel nazaj v vežo in pripeljal s seboj še dva moščka z nosilnic, kakor jih imajo vojaki.

— Tegale naložita, ki noče kave in štruklja in bi rad umrl, da bi bila na Veliko noč mamica žalostna!

Komaj je spregovoril, je Toni že bil na nosilnici. Hotel je poklicati mamico in povedati neusmiljenim moščekom, da bo rad jedel vse, pa ni mogel, ker u je drugi mošček takoj vili kavo v usta če jih je le nekoliko odprl. Toni je mislil, da bo moščku kmalu zmanjkalo kave, ker ima tako majhno škodelico, pa je z grozo opazil, da je škodelica vedno polna in da gotovo ne bo mogel zavpiti.

Pri temni razpoki pod Kamno gorico so se ustavili in prvi mošček je potegnil za pajčevino ki je bila napeta v špranji.

— Lo—kdote le—je—te? — je vprašal strašen glas v latovščini, katere se je bil Toni naučil od Roka in jo je torej dobro razumel.

— Limi—te! — je odgovoril prvi, na kar se je špranja takoj razširila in so lahko vstopili.

— Mgrrra—mgrrra! — je obupno zagrmel Toni skozi kavo, ko je hotel poklicati mamico, da bi ga rešila v zadnjem trenutku. Vedel je, da ne bo mogel nihče več do njega, ko se špranja spet stisne, sam pa tudi ne bo moget uiti!

Po temnem hodniku so prišli do velike strašne grde glave, ki je popolnoma zapirala hodnik in je imela v nosu velik obroč. Za ta

obroč je bil priklenjen velik pes, ki je bil gotovo še bolj hud kakor Kušarjeva Vajda. Toni je takoj vedel, da se mimo tega psa ne bi upal ven, čeprav bi bil sicer pot prosta. Glava ga je tako grozno pogledala, da je komaj ostal živ, nat je pa zazijala in iztegnila jezik prav do nosilnice. Po tem jeziku so moščki splezali s Tonijem v ogromna usta. Toni je spet zagrmel obupno prošnjo k mamici: saj je vedel, da ga je pošast požrla. Pa vendar ni bilo res.

Glava je bila zadaj odprta in takoj, ko so prišli do konca jezika, se je Toniju od silne svetlobe zablščalo.

— Alo, barabica, zdaj pa le vstani! — ga je dregnil prvi mošček pod rebra. — Dovolj dolgo te že nosimo!

Pot, po kateri so nato hodili, je posuta s samimi pomarančami namestu s kamenjem. Ob nji je tekkel potok malinovec, po travi na obeh straneh pa so se pasli leseni konjčki in druge igrače, ki jih prinese sv. Miklavž. Vendar pa Toni ni mogel vsega dobro ogledati, ker so zelo hitro hodili in ker je tolikokrat padel na pomarančah, ki so se mu valile pod nogami. Vse je bil že poten, ko so srečali kralja kamnogiških moškov, ki se jim je v lepem avtomobilu pripeljal naproti. Avtomobil je imel namestu koles velike kolače, iz katerih se je pri razpokah cedil med, namestu luči dve veliki torti, voz sam je bil pa ves iz čokolade. Pri njih je avto obstal in kralj je s strogim glasom izpregovoril:

— To je oni svojeglavec, ki bi rad pomarančo, ki ne mara kave in ki ne bo jedel štruklja — ali je tako?

— Je, kralj! — so potrdili moščki.

— Kave si mu gotovo že ti dovolj dal, na pomaranče je tudi že jezen, ker je vso pot padal nad njimi, naj se torej najde samo še še štruklja da bo poslej ubogal! — Izvršite sodbo!

Kralj se je odpeljal dalje, njegovi služabniki so pa Toniju zvezali roke na hrbtnu in ga po neskočno dolgi poti vlekli naprej, dokler ni so prišli do lepo pečene štruklja, ki je bil velik kakor hiša. Moščki so odprli vrata v velikanski štrukelj in oni, ki je prej svetil, je rekel Toniju:

— Semkaj noter te bomo zaprli. Če ne onem koncu pregrizeš ta štrukelj boš prišel izpod Kamne gorice, če ne, boš pa umrl v njeni ker si bil trmast. Na tem koncu ne boš prišel ven bomo dobro zaprli. — Toni, pri tem štruklju boš moral biti pa še bolj trmoglav kakor si bil pri onem doma! Le noter, le!

Pahnili so ga v štrukelj in se zagrohotali za njim vsak drugače. Prvi hihihih! drugi: Hehehehe! tretji: Hahahaha! četrti: Hohoho! Toni je pa v štruklju zatulil Uuuuuuuuu...

Nekaj časa je vpil in skakal, nato se je pa v jezi zaletel v zadnjo steno štruklja, tako da se mu je glava do vratu vsadila vanjo in je ni mogel izpuliti. Da se ne bi zažulil, je moral začeti jesti. Jedel je in jedel, da so ga bolele čeljusti in ga je vselej kar streslo kadar je spet ugriznil, ker se mu je sladka mešanica tako silno upirala. Ugriznil je pa le, saj se je tako zelo bal umreti v štruklju pod Kamno gorico.

Ko je bil že do smrti utrujen in še bolj sit se mu je zazdelo, da se mu glava več ne zaveda ob mehko štrukljevinu. Pognal se je z zadnjimi močmi še nekolikokrat in res je pogledal v beli dan — izpod odeje ki si jo je bil v hudih sanjah spravil čez glavo.

Ko je mamica prišla od rane mase, jo je Toni prosil za kavo in štrukelj ker so mu bili kamnogiški moščki v Veliki noči preganjal trmo.

Vse dopoldne je Toni premišljeval svojo kazen, opoldne je pa z veseljem ugotovil da so ga moščki kaznovali samo za trmo in da čisto gotovo ne bodo hudi če nekoliko poskoči z otroci. Zato popoldne ni več premišljeval, ampak se je veselo podil z otroci in jim kazal pomaranče in pihce, ki jih je bil dobil toliko, da mu jih je morala poštet, Stana ki že hodi v šolo.

Toni ima namreč vse silno radi sestrice Stano in Franco, brata Joška, strica-cica, teto-peto, atka in mamico — najraje pa leta z otroci okrog česar mu pa sedaj nihče ne šteje v zlo, ker pride za časa domov in rad uboga, saj je ubogati veliko lažje, kakor pa pregristi velik štrukelj pod Kamno gorico!

ROMAN
RUSKEGA DEKLETA

FRANCOSKO SPISAL CLAUDE ANET

35

"Dovolj," jo je prekinil Konstantin.

"Nikar se mi ne smej, takoj boš videl, kaj sem hotela povedati. — Don Juan slovi pri moških za nesmrtnega junaka, ker je zavojeval tisoč in tri ženske; ponosen je bil na to; ves njegov sijaj in vsa slava izvirata iz tega. Kako pa bi govorili o ženski, ki bi imela tisoč in tri ljubince? Imeli bi jo za najnesramnejšo vlačugo. Samo zaničevanje bi bil njen delež. Če ni poklicna vlačuga, bi jo njena rodbina preglasila za bišterio in bi jo zaprli v kak zavod. Vidiš, to je tista največja krivica, proti kateri se hočem bojevati. Dokler žive taki predsodki, ne bomo nikoli enakopravni z vami. — Če imamo ženske kakšno razmerje z moškimi, mora ostati to tajna; moški pa govorijo brez zadrege o ženskih, ki so jih "imeli", nam pa je ušojeno, da se moramo skrivati. Zakaj? Ali nismo prav tako svobodni ljudje, kakor ste vi? Ali nimamo tudi me pravico, ki jo imate vi, da bi smeje iskati uživanje tam, kjer ga vi najdete? Moški imajo množico priležnosti, od katerih zahtevajo zvestobo. To je njim v prilog. Zato so ovekovečili zapeljivca v umetnosti, pozivji in slovstvu, ženskam pa imajočim več ljubincev, so vtisnili žig zaničevanja. Tu se mora naš boj pričeti; žensko moralo namesto moške morale! To hočem jaz."

Konstantin jo je pogledal. Med govorom se je docela razvnela. Neki notranji nemir se ga je počasi polasčal; nevihta se je bližala. Bil pa je tako nepreviden, da ji je ugovarjal. Rekel je:

"Glavno je, da človek ve, kaj hoče. Če hočeš, da te tvoji prijatelji ljubijo, tedaj ti priporočam, da ne pripoveduj vsakomur o radostih, ki si jih užila v naročju njegovega prednika."

"In zakaj ne?"

"Ker bi jih odbila in bi te zapustili, dekletce."

"In če hočem, da me vzljubijo v kljub temu in preko vsega tega? — Mislim, da me dobro poznaš, in veš, da ljubim kakor ti tisto, kar je težko dosegljivo, in da se ne bojim nevarnosti. No, in jaz nočem z lažjo dobiti moškega. Kako nizkotno je slepiti moškega, govoriti mu, da nismo prej nikogar ljubile, da je on prvi, ki je odpoljubil prve vzdihljaje sreče z naših ustnic! Kaj pa vi, ali si štejete tudi v dolžnost uporabljati taka slepila? Ali si mi pripovedoval takšne pripovedke, ko si me spoznal? Zakaj bi se torej jaz tako ponižala? — Jaz hočem, da kdor me ljubi, naj me vzame, kakršna sem, z vsemi mojimi pogreški in z vso mojo preteklostjo. In če noče, dobro, pa me naj pusti! Ne solze ne bom potočila za onim, ki me zapusti."

Zadnje besede je izpregovorila z izzivalnim naglasom, gledajoč Konstantina naravnost v oči in pričakujoč od njega odgovor. Pomočal je za trenutek, nato pa dejal, hoteč se izogniti odgovoru:

"V tem, kar si povedala, je mnogo sofistike, sofizme pa jaz sovražim. Jaz ne računam s tem, kar bo prišlo čez tritisoč let. Živim v sedanjosti in s svojimi sodobniki. Če me kaka ženska ne more osrečiti, jo pustim, da si poišče drugo. To je veliko bolj preprosto, kakor če bi hotel izpremeniti smer sveta."

Arijana je prebledela, namršila je obrvi, pogled ji je okamenel.

"Moški je močan, samo ker smo me šibke. Ko bomo nekoč pokazale svojo moč, se bodo vloge zamenjale. Ti me vendar nisi zapustil, dasi..."

"Arijana, prosim te, pustiva to."

"Ne, razodeniva si odkrito svoje misli. Med nama visi nekaj morečega, nejasnega; končno je treba vse razčistiti brez ozira na posledice. Vedno sem skušala gledati resnici v oči, ti si mi pa vedno pri tem oviral. Danes grem do konca, pa pridi kar koli."

Konstantin je vstal. Stal je pred Arijano, ki ga je sovražno gledala.

"No dobro, zahtevam, da mi poveš, koliko ljubčkov si imela."

Mlada deklica se je trenutek obotavljala, nato jo je glas zanesel in odgovorila je:

"To hočeš vedeti, dobro, danes se ne izognem odgovoru. Torej poslušaj! Prvi me je imel, ko mi je bilo šestnajst let. Nisem ga ljubila, toda hotela sem spoznati to, čemer nam vedno ušesa polnijo. Drugega dne sem ga zapodila, nisem ga mogla več prenašati. — Drugi? mislila sem, da ga ljubim, pa sem se motila. Bil je tepec, ki mi je padel k nogam in jokal. — Tretjega poznaj — mala predmestna hiša. Preden sem odpotovala v Moskvo, sem se tolažila v naročju nekega študenta, ki me je oboževal. Tu sem se spoznala z igralcem. Na Silvestrovo — povedala sem ti že, da me je imel ljubinec moje tete. V vlaku, s katerim sem se vračala, se je vtihotapil v moj voz neki mladi častnik, ki me je že dve leti ljubil. Premamili me je za nekaj ur. Nikoli več ga nisem videla potem. Nato si prišel ti, osmi. Tvoje gospodstvo traja dlje kakor vseh prejšnjih skupaj. Občuduj svojo moč in solnce se ob svoji slavi. Zdaj veš vse. Če ostaneva še dalje skupaj, nimaš več kaj zvedeti. Odloči se!"

Nastopil je dolgotrajen molk. Konstantin je zakoral po sobi, si prižgal cigareto, hitro izpil čašo čaja in rekel končno s hladnim, vpludnim, utrujenim glasom:

"Uvidevam, da se moram opravičiti. Ker sem te toliko časa zase imel. Toda ne bom dalje oviral teka tvojih uspehov. Pojutišnjem se odpeljem v Petrograd. Tam ostane teden dni. Mislim, da ti bo v tem času mogoče izbrati med tvojimi petičnimi prijatelji devetega ljubečka, ki nastopi pred desetimi."

Pritisnil je na zvonec, kateremu sta se med govorom približala.

"Čemu zvoniš?"

"Takoj boš videla."

Vstopil je natakav.

"Pripravite posteljo tu na divanu."

Arijana je izginila v spalnico. Uro pozneje je šel on skozi njo v kopalnico. Arijana je ležala v postelji z obličjem proti steni. Ko se je vrnil in hotel iti v salon, ga je poklicala:

"Konstantin..."

"Odpusti. Ne bi bila smela tako govoriti. Sama ne vem, kaj me je k temu nagajalo. Nisem mogla več..."

Približal se ji je.

"Kako bi ti mogel biti hud? Mnogo si mi dala. Nikoli ne bom tega pozabil. Sam sem v dvomu: Kdo ima prav, ti ali jaz? — Bila sva srečna skupaj... zdaj pa je vsega konec... Zbogom, dekletce."

Vzel jo je v naročje in jo pobožno poljubljal na čelo. Oklenila se ga je okrog ramen, ga poljubljala in zašepetala:

"Ostani."

Še enkrat jo je poljubil in se odtrgal.

"Ne, ne odpusti. Ne morem." — In odšel je.

XXI.

Naslednjega jutra sta se zbudila trudna in pobita kakor po težki bolezni. Arijana je bila blede in molčeča. Brezsumno je hodila po sobah. Pravkar se je hotel Konstantin oditi. Imel je že roko na kljuki.

"Ali mi ne rečeš zbogom?"

Stopil je k njej in pritisnil zanišljeno svoje ustne na njeno čelo.

"Ali boš doma opoldne?"

"Ne, imam delo."

"Kaj pa zvečer?"

"Povabljen sem..."

"To je izključeno. Na naš zadnji večer..."

Zaman je skušala skriti solze, ki so ji tekale iz oči.

"Dobro," je rekel ravnodušno, "kje hočeš, da večerjava?"

"Tu. Danes sem pregrda. Spravil si me v jok. Sicer sem..."

Odšel je.

NADALJEVANJE SLEDI

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

IGRE

Beneški trgovci. Izročak v 5. dejanju. 60
Cyrano de Bergerac. Herčina komedija v petih dejanjih. Trdo vezano. 1.70
Edela, drama v 4. dej. 60
Gospa z morja, 5. dej. 75
Lokarna železnica, 3. dej. 50

Marta. Semeni v Richmondu, 4. dejanja. 30
Ob vojaki. Izročak v štirih slikah. 30

Tončkove sajne na Miklavžev večer. Mladinska igra s petjem v 3. dejanjih. 60

R. U. R. Drama v 3. dejanjih s predigro. (Capek), vez. 45
Revizor, 5. dejanj, trda vezana. 75
Veronika Deseniška, trda vez. 1.50

Za križ in svobodo. Izročak v 5. dejanjih. 35

Ljudski oder:

4. zv. Tihotapec, 5. dejanj. 60
5. zv. Po 12 letih, 4. dejanja. 60

Zbirka ljudskih iger:
3. snopič. Mila pod zemljo, Sv. Neža, Sanje. 60

13. snopič. Vestalka, Spri Marije Device, Marjini otroci. 30

14. snopič. Sv. Boštjan, Junška deklica, Materin blagoslov. 30

15. snopič. Turki pred Dunajem, Fajola in Neža. 30

20. snopič. Sv. Just; Ljubzen Marjinega otroka. 30

PESMI in POEZIJE

Akropolis in Piramide. 80
broširano. 80
Azazel, trdo vez. 1.25
Balade in romane, trda vez. 1.25
Boh za mladih, trda vez. 40
Kraguljčki (Utr). 65
trdo vezano. 80
Moje obzorje. (Gangl). 1.25
Narcis (Gruden), broš. 30
Primorske pesmi. (Gruden), vez. 35
Slutne (Albreht), broš. 30
Pohorske poti (Glaser), broš. 30
Oton Zupančič. 50
Sto ugank. 50
Vijolice. Pesmi za mladost. 60
Zvončki. Zbirka pesni za slovensko mladino. Trdo vezano. 90
Zlatovrg, pravljice, trda vez. 80

PESMI Z NOTAMI

NOTE ZA KLAVIR
(Pavlič) Slovenska korončica: 10 zvezkov. Vsak zvezek po 30
10 zvezkov skupaj. 2.50
8 mladinskih pesmi (Adamčič). 50

NOVE PESMI S SPREMLJEVANJEM KLAVIRJA
Album slov. narodnih pesni (Prelovec). 80
Šest narodnih pesni (Prelovec). 80

MEŠANI IN MOŠKI ZBOR
Slovenski akordi (Adamčič). 75
I. zvezek. 75
II. zvezek. 75

Pomladanski odmevi, II. zv. 45
Ameriška slovenska lira (Holmar). 1.20
Orlovske himne (Vodopivec). 1.20
10 moških in mešanih zborov (Adamčič). 45

MOŠKI ZBOR
Trije moški zbori (Pavlič): —
— zdelo Glasbena Matica. 40
Narodna nagrobnica (Pavlič). 35
Gorski odmevi (Laharar. 2. zv. 45

DVOGLASNO:
Naši himni. 50

MEŠANI ZBORI:
Planinske, II. zv. (Laharar). 45
Trije mešani zbori, izdala Glasbena Matica. 45

RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM:
Domovini. (Foerster). 40
Izdala Glasbena Matica
Gorske cvetlice (Laharar) četvero in petero raznih glasov. 45

Jaz bi rad ruderit rož, moški zbor z bariton solom in priredbo za dvoje. 20

V pepelnici noči (Sattner), kantatna za soli, zbor in orkester. Izdala Glasbena Matica. 75

Dve pesmi (Prelovec), za moški zbor in bariton solo. 20

Kuplet (Grum). Učeni Mihec, —
— Kranjske seže in navade, Ne-zadovoljstvo, 3 zvezki skupaj. 1.20

PESMARICA GLASBENE MATICE:
1. Pesmarica, uredil Hubad. 2.50
2. Korolice slovenske narodne pesmi (Svilarčič) I, 2, 3, sv. skupaj. 1.20

MALE PESMARICE:

St. 1. Srbske narodne himne. 15
St. 1a. Sto čutis, Srbine tuži. 15
St. 10. Na planine. 15
St. 11. Zvečer. 15
St. 12. Vasovalec. 15
St. 13. Podoknica. 15

Narodne pesmi za mladino (Zilovnik) I, II. in III. stopnja po 20
VSE 3 stopnje skupaj. 50

Slavček, zbirka solskih pesni — (Medved). 25

Narodne vojaške (Ferjančič). 30
Lira, srednješolska, I. in 2. zvezek po 50

Troglasi mladinski zbor primeren za troglasen ženski ali moški zbor. 15 pesmi. (Prezel). 1.20

Mešani in moški zbori (Aljaš): —
3. zvezek: Psalm 118; Ti veselo poj; Na dan; Divna noč. 40

6. zvezek: Opomin k veselju; Svetla noč; Stražniki; Hvalite Gospoda; Občutki; Geslo. 40

7. zvezek: Slavček; Zastavil pit; Domorodna iskrica; Pri svadbi; Pri mrtvaškem sprevodu; Geslo. 40

8. zvezek: Ti osrečiti jo hoji (mešan zbor); Prijatelji in senca (mešan zbor); Stoji, solnce stoj; Kmetički hiši. 40

CERKVE NE PESMI

Domači glasi, Cerkvene pesmi za mešan zbor. 1.20

12. Tantum Ergo (Premr). 50

Mašne pesmi za mešan zbor — (Sattner). 50

12. Pange Lingua Tantum Ergo Genitori. (Foerster). 50

12. Pange Lingua Tantum Ergo Genitori (Gerbič). 50

Hvalite Gospoda v njegovih svetnikih, 20 pesmi na čast svetnikov (Premr). 40

10 obhajilnih in 2 v častpresv. Srce

Naj ljubezen joče

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil I. H.

14

(Nadaljevanje.)

— Lari zna to? Mislim, da zna samo angleško, francosko, nemško, zgodovino in take stvari, — vsa čast, sestra —
— Kaj pa vendar misliš o meni? — Mlado dekle se drži kot bi bila užaljena. — Sama rada jem potice, zato jih tudi sama delam in pečem. Mama je že skuhala kavo in tako moremo takoj jesti. — Spretno natoči kavo in razreže potico.

— Naj te pogledam, Erik. Kako si ogoren! Pa tudi zrastle si. Erik se smeje.

— S skoro tridesetimi leti, mati? To vendar že ni več mogoče. Mater prime za obe roki in jo ljubeznivo pogleda.

— Mati, postala pa si popolnoma siva v teku pol leta, odkar te nisem videl. Toda pristoji ti dobro. — In svoje ustnice položi na ljubljeno glavo, da je zakril svoje gnušenost.

— Zdaj pa povej, — ga silijo Lari. — Na svoji dopisnicah si z vso gotovostjo vedno zapisal: ustmeno več. Zdaj pa te primem za besedo.

— Pa kje naj pričnem? Lepo je bilo, zelo lepo! Voznja po Sredozemskem morju — tedni v Alžiru in Egiptu — toda najlepše je bilo ob začetku potovanja. Jeseni na Štajerskem in na Kranjskem pod Grinovecem smo streljali jelene in višje v Alpah divje koze. Kaj je Egipt s svojo tujo lepoto proti veličanstvu gora, proti našim zelenim gozdom. Pogosto sem imel domotožje po njih —

— Da, gore! Da, ti moja Gorenjska! —

Z boleznimi izrazom so počivale oči lepe, sivolase gospe na podobi nad divanom: Bohinj in njegove gore.

Nehote zavzdihne. Nikdar ni mogla pozabiti teh gor in vendar se je prostovoljno od njih ločila. Pogosto ji je gorelo hrepenenje po njih.

Mladi gozdar je opazil vpliv svojih besed na mater. Danes nje no ljubko obliže ne sme biti potrto. Naglo govori dalje, da odstrani ta vpliv. Z velikim zanimanjem sledita mati in hči njegovim besedam. Čas je naglo potekel.

— Saj veste da sem bil spočetka le malo vesel, ko sem moral mesto obolelega pribojnika spremljati vojvoda na dolgo potovanje. Toda danes mi ni žal. Vojvoda je bil izvanredno prijazen in pozneje sem bil zelo vesel.

Marija mu gladi lepo oblikovane, močne roke.

— O kako srečo imam!

— Zdaj pa pride presenečenje, plačilo: od včeraj sem gozdu nadzornik vojvodovih gozdov. Saj je bil to moja največja želja. Tam se sam in v lepi novi hiši sredi gozda. Do gradu pa imam eno uro hoda.

Njegove oči žare; z obraza mu je bilo mogoče brati, kako sren je bil. Splošno veselje je vladalo med tremi.

— Vojvodi se imam zahvaliti. Za to mesto so bili še tri proleci. To je dokaz zaupanja, ki ga stavi vojvoda v mene. Vojvoda najrajši prireja svoje love na tem posestvu.

Tiho sedi Marija in posluša sina s sklenjenimi rokami v naročju. Velik mir jo obide; njen sin, njen lepi ponosni sin, je zadovoljen.

— Zdaj pa poslušajte dalje, kaj sem mislil, — obe pridite k meni, prostora imam dovolj. Mati mora sedaj imeti dobro. Trgovino ste dobro prodale, kakor ste mi pisale.

— Da, od prvega maja živi mama od obresti; kako lepo je to slišati! Toda v štirih tednih se še ni mogla navaditi na postavljanje. Vsak dan se gre k gospodični Šulcevi in ji pomaga.

— Na trgovino se mora privaditi in s mora spoznati s svojimi odjemalci. Plačala pa je lepo vsoto.

— Zdaj pa se boš odpčila, mati! — vzkligne Lari, — jaz pa si bom poiskala službo.

— Saj se ti ne mudi. Zdaj se boš šele razvedrila — to poletje ostanemo skupaj.

— Kakor hitro mogoče, pridite k meni, — nadaljuje Erik. — To stanovanje boste odpovedali in mama bo skrbela za mene; potem mi ni treba hišninje in tudi ne žene, kajti preživeti je še ne morem.

Erik se zasmeje, da se mu zasvetijo beli zobje pod temnimi brkami.

— Tudi Lari zasluži plačilo, ker je tako dobro napravila skušnjo. Nisem ji tega zaupal, da je tako razumna, — se šali Erik.

— O, ko bi bil oče vse to doživel, — pravi Lari zamišljeno, — kako bi bil nas vesel! Zdaj pa je že tako dolgo mrtve in se ga niti ne morem spominjati.

Pogleda matere in sina se vjemata, razumeta se in si prikimata. Tako naj ostane: Lari ne sme vedeti, kakšen je oče.

Že tri tedne sta gospa Marija in Lari stanovali pri mladem gozdnem nadzorniku.

Vsak dan sta obe dami občutili kot kak dragocen dar. Materi je bil ta počitek po dolgih delavnih letih tako prijeten in Lari ni bilo nič lepšega brezskrbno hoditi po gozdu. Vedno je našla kaj novega in je obema o vsem veselo pripovedovala. Imela je tako lepe čase, da je meščanska deklica spoznala, da kaj takega še ni doživela.

Z veseljem sta ji mati in brat privoščila vesel smeh, kadar sta videla to lepo, nežno bitje pred seboj. Kajti lepa je bila Lari. Visoka in vitka kot mlada jelka; ni bila mnogo manjša kot brat. Temne oči so sijale iz lepega obraza s klasičnimi potezi in v njenih težkih, kostanjevih lasih so se morali vjeti solnčni žarki, tako so lesketali v čistem zlatu. Kot srebrni zvon je tudi bil njen glas, s katerim je nehote privezala ljudi na sebe.

In vendar je ležala velika teža na Mariji, kadar je pomislila na hčerkino bodočnost. Te počitnice bi ji bila po tolikih letih rada za vedno privoščila. Toda morale so imeti svoj konec, kajti Lari je bila navezana in primorana služiti si kruh. Že sama je večkrat pripomnila, da bo vzela pri kaki bogati družini za dve leti mesto vzgojiteljice, predno bo prosila za kako mesto učiteljice.

Oglasila je v nekem zelo vplivnem listu in Lari je željno pričakovala odgovora. Erik je čez nekaj dni prinesel s pošte svezan pismo, katera so vsi prebrali.

Med njimi je bilo tudi pismo, pri katerem je Mariji zastalo srce: prišlo je z grada Hmeljniki in je bilo podpisano: grofica Lila Verdinova. Pisava je bila ostra in tanka, na bledosivem papirju z modrim robom:

Draga mi gospica Berger:

Bila bi naklonjena sprejeti vašo ponudbo. Učili bi moje tri otroke: dve deklici po trinajst in deset let in enega dekca, starega sedem let. Ali mi hočete naznaniti, koliko želite plače; pošljite, prosim tudi svojo izpričevalo in vašo sliko. Vstop v službo bi se pričel s 15. septembrom.

To pismo porine Marija neopaženo svojemu sinu. Erik prebere, stisne ustnice in zmaje z glavo. Marija ježno prikima, oči ji začnejo, obraz prebledi.

Lori vzdihne; zelo je bila zaposlena z branjem pism in ni opazil velike izpremembe na materinem obrazu.

— Da, kdor ima izbiro, ima tudi žalost! — Tukaj, na Angleško k družini veletrgovca, to bi bilo —

— Ne, Lari, na noben način te ne pustim v tujino, saj za sedaj ne. — jo prekine gospa Marija. — kajti iprej se moram navaditi na misel na ločitev. Tako pa se bomo mogoče za Božjo zopet videli.

Hčerka ji pade okoli vratu.

— Oprosti mi, mama. Da — ti izberi. Kaj misliš?

Samo na videz prebira Marija še enkrat vsa pisma — njen sklep je bil že davno storjen. Hčerki ponudi bledosivi papir z modrim robom.

— To mesto smatram za najprimernejše.

— Mati ti, ti hočeš — vzkligne prestrašen Erik, toda pravčasno prestatne.

(Dalje prihodnjič.)

JERUZALEM PO OPISU GUSTAVA FLAUBERTA

Jeruzalem je z zidovjem opasana kostnica. Prva posebnost, ki smo jo videli, je bila klavnic. Na štirikotnem, kupoma s smetnji pokritem prostoru je zijala velika odprtina. V njej je bila prelita kro, čreva in drugo. Vsenakoli črna posušena, od solca ožgana čreva... Močno je smrdelo. Kako je že dejal neki mož? "Prvo, kar smo videli v svetem mestu, je bila kri..."

*

Razvaline kamor pogledaš. Zdi se, da plava božje prokletstvo nad mestom, ki je sveto trem veroizpovedovanjem in ki propada zaradi dolgočasnja, starosti in zapuščenosti. Tu in tam srečaš oboroženega Albana.

Armenski samostan je ogromna, čedna, dobro zidana zgradba z mnogimi notranjimi dvorišči, terasami in stopnišči. Nekatera poslopja so za menije, druga za romarje. Armence se mi vidi tukaj velika sila Orienta. Bogastvo je mogočno, vlada pa slab okus in gonje mu, ki nima zmisla za dejansko stanje.

*

V grški cerkvi Božjega groba. Jarka luč je lila po prostorih. Ženske so bile v belih oblačilih, moški v pisanih turbanih in jopičih. Pred oltarjem so stale tri skupine. Belobradi patrijarhi in Grki, ki so poljubljali vsako sliko Božjega pota. Armenska cerkev napravi fantastičen vtis.

*

Hiša Ponceja Pilata je velika kasarna. Z zgornje terase je popoln razgled na Omerjevo mošejo, ki stoji na mestu nekdanjega svetišča.

*

Božji grob. Privlačevala nas je njegova zunanost z romantičnimi deli. V arheološkem pogledu pa smo bili razočarani.

Čuvarji spe notri pri vratih na divanu. Kadar hoče gost obiskati zaprto cerkev (zaprta je vedno izveniš nedelje), mora vtakniti glavo v ad hoc napravljeno odprtino v vratih.

Posebno me je zbodla v oči slika Luja Filipa, ki krasi Božji grob v naravni velikosti. O groteska! Tako si torej enak solne! Napolnjujoča svet s svojo bliščbo, sveti tvoja luč do groba Jezusovega! V ostalem je značilno, kako je vsaka cerkev ločena zase. Na eni strani so Grki, na drugi Latince in Kopti. Vse je strogo ločeno in v prvi vrsti sovraži vsak soseda.

*

Armence, ki romajo v Jeruzalem, je pod kaznijo izobčenja zabranjeno pripovedovati, kako je tam, kajti če bi o tem govorili, ne bi šel nihče več v Jeruzalem.

*

Vrt na Oljski gori leži ob vznožju hriba tega imena. Z vrha minareta se odpira razgled čez Jeruzalem. Amfiteatralno zgrajeno mesto se nagiba od zapadne strani proti vzhodu proti kraljevim grobovom, proti dolini Jozafat, ki spremeni ob vodnjaku pri Siloi svoje ime v dolino Kidron. V mošiji Vnebhoda pristopi starec in nam pokaže obzidan kamen, v katerem spoznavajo verniki Jezusove stopinje. Tu je vzpnil, ko je šel v nebesa.

*

Drugi obisk Božjega groba. Božji grob ima kupolo iz mavea. Podpira jo 18 štirioglatih stebrov, okrašenih s sirmošnimi podobami. Kupola razpada. V sredini pod njo je mala kvadratna kapela. Na njeni zunanji strani koptski oltar. Obiskovalec Božje

ga groba mora sezuti čevlje. Muslimanski običaj torej prednjači. Naš turški janičar odganja neznosno nadležne berače z mogočeno palico. Med dvema stebroma obokov sem videl kuhinjo čuvarjev Božjega groba. To sta možka, ki ju vidiš, če pomoliš glavo skozi odprtino v vratih, na divanu. Pomivajo se krožniki. Zadaž nekje plapola ogenj. Kuha se juha in kava. V Latinskem samostanu, ki ga upravljajo kapucini Svete dežele, sem videl, kako je janičar v družbi očeta kapucinov srebalo kavo iz skodelice.

Poleg vrat stoji ozke stopnice, ki držijo na platformo poslopja. Ta prostor osvetljuje 15 oimpul. Pet jih je armenskih, pet grških in pet latinskih. Od pravega vhoda k Božjemu grobu je videti le še kamenit kubus.

Ključ k Božjemu grobu hrani turški paš. Če bi bilo drugače, bi se zaradi njega sekto med seboj pobile. Z vidika mira je sreča, da imajo Turki ta ključ v svoji oblasti, po drugi strani pa je ta stvar zopet tako čudna, da se ji je treba smejati.

Avgusta, 1850.

V zadeni

SAKSER STATE BANK

v likvidaciji

PROSIM VZEMITE NAZNANJE, da se bo z oziroma na odredbo Hon. Peter Schmuck-a, sodnika vrhovnega sodišča države New York vršilo zasnjevanje glede prošnje: 1. da se plača prvo dividendo v znesku 50% upnikom, ki so izpolnili terjatve, ki so bile izpolnjene in vročene ter sprejete na izplačilno računo, ki so v knjigah in seznamih Sakser State Bank; 2. da se odobri računa bančnega superintendenta v likvidaciji Sakser State Bank od 4. decembra 1931 do 15. marca 1932; 3. da se razpolaga z omlili terjatvami katere so mogoče upravičene do prednosti pri izplačilu in 4. da se nudi droga in nadaljno pomoč, kot je določena v delu 78 bančne postave države New York, oziroma utegne biti pravilna in pravilna. Zasnjevanje se bo vršilo v Special Term, Part II, najvišjega sodišča države New York, v in za okraj New York v sobi 221 v County Court House, Pearl in Centre Street, Borough of Manhattan, City of New York, County of New York, na dan 1. aprila 1932 ob 2. uri popoldne, onega dne.

Kopija prošnje bančnega superintendenta, njegov račun in druge listine, nanašajo se na prošnjo, so spravljene v uradu Klecka County of New York ter v uradu bančnega superintendenta države New York v njegov pisarni 80 Centre Street, Borough of Manhattan, City of New York, kjer si jih lahko ogleda slednja oseba, ki je pri tem zainteresirana. Dne 22. marca 1932.

JOSEPH A. BRODERICK
bančni superintendent države New York ter pooblaščenec za Sakser State Bank v likvidaciji

SVETOVNI ISLAMSKI

KONGRES

Prva svetovna islamska kongresa sta se vršila 1. 1926 v Kairu in v Mekki, na katerih je bil odklonjen predlog za ustanovitev kalifatstva. Decembra 1. 1931 se je vršil tak kongres v Jeruzalemu. Sklicala sta ga voditelj indskih mohamedanov Šankat Ali, vnet panislamit in kandidat za kalifa in jeruzalemski mufti Emin ul Husein, ki se posebno zavzema za arabske interese. Kongres je bil zelo dobro obiskan in predstavlja prvi poskus ustanovitve med muslimani enoto in skupnost v verskih in cerkvenih vprašanjih. Sklenili so, da se ustanovi v Jeruzalemu muslimanska visoka šola, kot protitež proti židovski. Zahtevali so od angleške vlade, da naj vrne verski zjednici hedžaško železnico. Prihodnji kongres se bo vršil čez dve leti. Izvolili so izvršilni odbor 25 članov, ki bo vodil vse skupne zadeve.

SHIPPING NEWS

4. maja:	Berengaria, Cherbourg
5. maja:	Bremen, Cherbourg, Bremen Deutschland, Cherbourg, Hamburg
6. maja:	Olympic, Cherbourg
7. maja:	Mauritania, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
12. maja:	Europa, Cherbourg, Bremen New York, Cherbourg, Hamburg
14. maja:	Paris, Havre Aquitania, Cherbourg Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
17. maja:	Columbus, Cherbourg, Bremen Vulcania, Dubrovnik, Trst
19. maja:	Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg
20. maja:	Homeric, Cherbourg
21. maja:	Bremen, Cherbourg, Bremen Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
25. maja:	Berengaria, Cherbourg
26. maja:	Hamburg, Cherbourg, Hamburg
27. maja:	France, Havre Olympic, Cherbourg
28. maja:	Europa, Cherbourg, Bremen Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam St. Louis, Cherbourg, Hamburg
21. aprila:	Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg
22. aprila:	France, Havre Majestic, Cherbourg
23. aprila:	Cleveland, Hamburg, Cherbourg Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
27. aprila:	Aquitania, Cherbourg
28. aprila:	Hamburg, Hamburg, Cherbourg
29. aprila:	Columbus, Cherbourg, Bremen Homeric, Cherbourg
30. aprila:	De France, Havre Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

Na Hitrem Ekspresnem Parniku

ILE DE FRANCE

8. APRILA (6 P. M.)

30. Aprila — 3. Junija

DE GRASSE

5. Aprila

LAFAYETTE

16. Aprila — 21. Maja

3. razred od Ljubljane in

nazaj od \$174.00 naprej

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblašcene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

Vsakovrstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

7 Dni do
JUGOSLAVIJE

Najhitrejša
Parnika na Svetu
BREMEN - EUROPA

Izborna železniška zveza preko
Cherbourg-a.

Poseben vlak ob parniku
v Bremerhavenu jamči
najbolj pripravo potovanje
v Ljubljano.

Tudi redna tedenska odplutja dobro
znanih Lloydovih kabinskih parnikov

Pogodite se z lokalnim agentom. Zahtevajte
Lloydove tikete, ki dajo najhitrejšo službo.

NORTH GERMAN LLOYD
57 BROADWAY NEW YORK

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Stane samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."